

მოსავალი

პური სორცია, მაცხოვრისა, ანუ სიღარიბის დასამლევნიკასაღები სოფელში დევს.

უღანაკარგოდ ავილით. არასოდეს არ დამაბრუნებდა ალობა მეთრე მსოფლიო ომის წლებში. მამის მკლავით დღე-ღამე ვაჟიყვანი ფრონტზე წაიღინე. და მოსავალი ქალებისა და მოსწავლეების ანაბარა ღირსა.

ჩემი თბობის ბებიებ და გოგონებიც კი დღე-ღამე სამკალებში მივდივით. მამის ის იყო ჩვენი სკოლა. იქ, შორიქის ტრიალ მინდვრებში (ალბანის ველზე) ჩვენი მომავალი ცხოვრების გაკვეთილები გვიტარებდა...

სიყვარულმა ჩვენს ბავშვებს კომპანის ნაკვეთზე სიარული და დატანა და...

იმ ავადსახსენებელი წლების მთელი გატარება და უსახარული დღეები ამ გამაფხულზე იმ ჯეჯილით აქირილია მინდვრებში გამახსენა, რომლებსაც დროდრო ავტომანქანიდან ვხედავ ხოლმე.

მაგრამ გულს მიღავს მოგვიერთი ნაჯივარი ნაკეთი, რომელიც საცოდავად, სეფდისმომგვრად გავითიყურება, რადგან ამას წინათ მოვარდნილ გრივალს ალგა-ალგა საქალამზე გვაივით გადავუხევი.

ახლა მათ გამაფხულის მზე უხვად აფრქვევს თავის ალურსიან სიყვებს. დღემოქანს ნამამირალი გული წელნელად უთბება და დინჯად ეგებება გამაფხულს, რომელსაც ახალი სიცოცხლე მოაქვს.

გოგებზე უკვე კვირები დაბერილა და აფეთქებულა...

სამწუხაროდ, ამ ახალი სიცოცხლის გარტირებზე, თვალში მხედება დანაწევრებული, დაქვემდებებული მინდვრები. მოვიერთი მაიგანს მამის და ეკალ-ბარდი მოსდებია, ეკეთება, მათ კარგა ხანია აღამიანის ხელი სულაც არ მოაკარებია.

არადა, ეს პატარ-პატარა ნაკვეთები ადრე ერთი უდიდესი მიწა-ნაღარი იყო. მუდამ მირსიძობაზე და მუშავედები და ნაფრები, სასიამოვნოდ საყვარი - მიწას ისე უხდებოდა ხელი და თავთავი, როგორც ფაღავანს საჭიბოდ ჩობს.

საყვინა, რომ დღე-ღამე მთელი მუშა მებრუნ და ისამუშაველი დარჩენილა და რაოდენ უსუსურა მათი პატრონების თავის მარტობაში იმით, თითქოს ეს ურბოალი მიწა უნაყოფოა. სინამდვილეში კი მშობი ისე ჩვენი გულგრილობა...

მშრომელი კაცი დამეიახმებება, რომ უნაყოფო ნიადაგი არ არსებობს. დაუზარელი მურისი ხელში ყოველგვარი მიწა ცხოვრების წყარო გადაიქცევა. ვფიქრობ, დადგა დრო ეს კამიგალი იმას ქვირდეს, ვინც და მუშავეებს შემდებს, ვინც „უნაყოფო“ მიწას ცხოვრების წყაროდ გადაიქცევს.

თორმე უპატრონოდ მივადებულ ქართული მიწა ოკუპანში ჩართული სახმოდებელი გინძიით არის, რომელიც მხოლოდ თავისთვის არსებობს და არა-ვის არაფრში არ არგია, სანამ დამამინს ხელი არ მოსწვდება...

ჩვენი მხენელ-მოცხველებს და არა მარტო მათ, კარგა ხანს ეპასოვრებათ შარმანელი წელი, რომელიც ქართული სოფლის მეურნეობის ისტორიაში დარჩება, როგორც უხვი და ბარაქიანი.

დღეღამე წყაროს რაიონში მოქვს და მონაწილე გავხდი ამ დღი სხარტლისა, რომელიც თავთავიანების უხვი მოსავალმა გამოიწვია. რაიონის ბედლები სიცოცხლის ფური ხორცილით პირაბედ ვაივს...

ქრსტინა, ვისაც ოდესმე პური საკენელი ქონდა, კარგად იცის მისი ყადრი. იგი პურს არასოდეს არ გააბაგდებს და თუ შემთხვევით ხელიდან გაუვარდება, მოწიწებით აიღებს, აკოებს და ამით ღმერთს ერთგვარად პატივს სთხოვს, რადგან პური ზორცია მაცხოვრისა. ხოლო თუ სადმე გადაგდებულს ნახავს, უთუოდ, ხეზე ან ობობზე შემოდებს, რომ ფრინველმა აკენოს...

მას შემდეგ, რაც უფალმა პური გვიბოძა, უამისოდ სიცოცხლე წარმოუდგენელი შეიქმნა და ამიგომ, სადაც უნდა ვიყოთ, ჩვენი პირველი საზრუნავი და საყენელი პურია და როცა მას მოვამოვებთ, მომავალს იმედით გავყურებთ...

მადლობა უფალს, ნაკურთხი და დალოცვილია ჩვენი მინდვრები და ხოდაბუნები, სადაც ყოველი დათხელი მარცვალი ერთი ათად იქცევა ხოლმე. ამ მიწების წყალობა იყო, რომ მარცვლები ერთ დროს თურმე საექსპორტოდ გაგვექონდა და მასზე მუდამ დიდი მოთხოვნილება ყოფილა.

შინ კი, გამომწვარ თიხის თონეში გამოცხვარ „ღვინს პურებს“ გვმოით და არომბავით დღესაც ბადალი არ შევას.

უადიდ, ქართველ მხენელ-მოცხველს მიწას და თავთავის ხეყარული სისხლში აქვს ვაჭადანი, ეს ჯამითა და ჯალათი მოვადგამს, ამისგანვე აუბლისინივით უველით ჯეჯილს, სანამ იგი დაპურდება და ყინა გახდება. შემდეგ, კი სულ იმას ყდაში ვართ, რომ მარცვლები

ვითავების აკრეფა. განსაკუთრებით გვიჭირდა მურგზე მოცილებული თავითავებით საყვ გომრების აკრეფა. მოვარდნილი მინდვრები გული გვეღვროდა, მუხლებში ძალა გვეძვლებოდა და ხანდახან თავთავებით გატანილი გომრის ქვეშ აღმოვინდებოდით ხოლმე...

ჩვენი მჭარველი ანგელოზი, სულდმნათი მასწავლებელი ნინო მღვდელმამი სან ერთს ეგმარებოდა წამოდგომაში, ხან მეროებს და თან ვავამხნეებდა. თვითონ კი ცრემლებს მალავდა...

ჩვენს ხელა ისე გავგვიხდა საქმე, რომ იმას კი აღარ ვჩივით რაც გვაკლია, ის შევიძინით, არამედ იმას, რომ რა ნაგავმა და მტვერმა აღგვავსო, ის გავგვივით და შემოვიბერტყეთ. კიდევ ერთის ვიხსი წინ წაგვამა იქნებოდა, ვიდრე ღვთის წყალობა იქნებოდა, რომ ამის დარდასა და ზრუნვას შევდგომოდით, ცოცხი აგველი ხელში ამ ვი-ვავლახის გასაგველად. ჩვენდა საუბედუროდ, ვერც ეს შევიძლით; მაშ რით ვინუტყვით თავი დღეს, ან სახვედოდ რა იმედი წავიმძღვაროთ.

ილია შანჭაპია.

საზოქრალი

ვენახი თუ გვინდა, მსხმოიარობამდე მეზვრე არ უნდა დავბეგროთ

არამხაჩატურიანი.

— ბავთო ომარ, იქნებ მოკვდეთ გვამით სოფლის მეურნეობის ისეთ წამყვან დარგზე, როგორც ქვეყნის მუყენებობა?

— სამწუხაროდ, უკვე შევერთოდ შემოსრევა ფართობის შემცირების გენდენიდა, რაც გამოწვეულია სხვადასხვა მიზეზით. კერძოდ — რეკონსტრუქციის არასწორად და კანონის დარღვევით. ნაქვეყნად განხორციელებულია „აქელური“ პრივატიზაცია, წლობათ ანაზღაურებულ რჩებოდა მოსახლეობის მიერ გადამსწავლად ქარსნების ნაზარებულს ყურის დარგებზე. შევერთოდ დავინო და დავინოსხალეების რეალმაქია, აღნაშენი და სხვა მდგომარეობის გამო. შევერთოდ ერთ-ერთი კლკერის არნა და ვინც უმწველოდ ამისთვისაა — ვაჩეხა. ამას დღემდე ხანგრძლივად მუშაობის გაკუჭება და ბუნებრივია, ნაშენი კანის სერვის წარმოება შექვდა. თუ 1990 წელს ქვეყანაში ვენახების ფართობი მუყენებობის 33%-ითაა კაკუტორაში შეადგენდა 112,8 ათას ჰექტარს, 1997 წელს მას 40 ათას ჰექტარს მიაკლიდა და 72 ათას ჰექტარზე შემცირდა, ხოლო დღევანდის კი მხოლოდ 60 ათას ჰექტარს არ აღემატება. შევერთოდ, რა თქმა უნდა, ყურის წარმოების მოყვარული შემცირებოდა: თუ 1990 წელს გადამსწავლად 443 ათას გონა ყურისა, ამ მხენებზე 2001 წელს 19 ათას გონის თუ მიაღწია. ვენახობა, ნიადაგი ჩანს, როგორც დატანდა სოფლის მეურნეობის კონსტრუქციის დარგი.

— დღემდე მთელ კონომიკურ პირობებში, როცა ხელისუფლებამ არ შეუძლია უფალი დახმარება გეგმის სოფლის მეურნეობის, რა ღონისძიებებს გაატარებთ საქონი, რომ დარგი აღორძინდეს?

— შევერთოდებოთ არსებული მდგომარეობის არაღმის ვეკონსტრუქციის, რომ ქვეყანაში საკუთრების ვეკონსტრუქციის მეშვეობით ფართობის სტაბილურად უნდა იტოს შევარდნეულად 60-65 ათას ჰექტარს რა-

საპარტიმალს მევენახეობის მეტად მისე დღემდე უღვს. მინუტე ნელგონა შემცირება მათი ფართობის, დენო და დენინოსხალეების წარმოება, რაც უყოფიერად გავლენას ახდენს მოსახლეობის ეკონომიკურ მდგომარეობაზე.

გასული საუკუნის 90-იან წლებამდე მევენახეობა-მეღვინეობის დარგს ქვეყნის ეკონომიკაში წამყვანი ადგილი ეკავა და იგი ბიუჯეტის წყაროს წარმოადგენდა. მაშინ წლებს ბოლოსათვის კი ამ დარგიდან მიღებული შემოსავალი სოფლის მეურნეობისა და გადამსწავლად მრეწველობაში წარმოებული პროდუქტის 18-20 პროცენტს, ხოლო მოგების 25-30 პროცენტს შეადგენდა. საქართველოში ყოველწლიურად იწარმოებოდა ყოფილ საბჭოთა კავშირში დამზადებული დენინოსხალეების საერთო რაოდენობის 12 პროცენტი, მათ შორის ხარისხობანი სამარკო დენინების 55 და კონიაკების 20-22 პროცენტი.

დღემდე მდგომარეობისა და მისი შემდგომი განვითარების საკითხებზე ვესაზრებო საქართველოს სოფლის მეურნეობისა და სურსათის სამინისტროს სახელმწიფო დეპარტამენტის „სამრეწველო“ თავმჯდომარის მოადგილეს ომარ ჩხატარაშვილს.

იხ. 31-12 33.

იხ. 31-10 33.

ანტიმონოპოლიური სამსახური

მონეტარული პოლიტიკის მხარდობა, რომელიც მონეტარული პოლიტიკის...

საქართველოს სახელმწიფო ანტიმონოპოლიური სამსახური...

ყოველ მეათე კაცს უნდა ჰქონდეს თაფის პატარა ბიზნესი...

რომელიც მთელი მონღოლეთის ცივილიზაციის იყოს...

ნოლოდური მდგომარეობის მიწვევა...

მოქმედ მუშაობაში მერ შექმნილი პარტიკული...

არამზ თამბაქ.

რომელიც მონოპოლიური საქმიანობა...

მეზღვის. ამავე კანონის მე-9 მუხლში...

არამზ თამბაქ.

რომელიც მონოპოლიური საქმიანობა... (continued from previous column)

გვერდი

საქართველოს რესპუბლიკის კანონი

სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის საკუთრების შესახებ 1996 წლის კანონი...

თველოში რეგისტრირებულ იურიდიულ პირს...

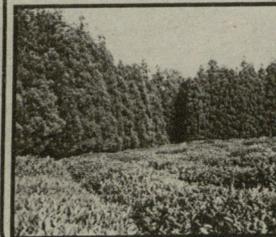
მოსავალი

ზური ხორცია მაცხოვრისა, ანუ სიღარიბის დასაძლევადი გასაღები სოფელში დეკს

(მხმარაგ ბაქრაძე)

აქვე, ალბათ, შემეხატებით, როგორ მოსავალი იქნებოდა წვეულს? არც კი ვიცი, რა გაიხსნოთ, რადგან მარმან, ამ დროს, ჯვარილებს ისეთი ამონაყარი ჰქონდა, რომ მწყერს გოგმანი გაკვირდებოდა. ამასთან, ჯვარილი მიწას მაგრად იყო ჩაჭიდებული და ქარი ვერაფერს აკლებდა. წვეულს კი, მამთარი ისე ეკიდებოდა, მინდვრებს ყაყუი არ ღივსებოდა. ასეთი უამინდობის გამო მიწა ერთიანად გამოშრა და ამონაყარი ვერ განვითარდა, ჯვარილი მიწას ხაიანად ვერ ჩაერბოდა. ამიტომ ქარი ადვილად მოერიდა და ნათესი ბევრჯერ ერთიანად მოხევედა და მოიცილა. ამის მიზეზი ისიც იყო, რომ ხელოვნურად

გამწვანებული მინდორსაკეცი ციცი მოლები ან გაიხეხა, ანდა დაბერდნენ და მუშურად გადახმნენ. და აი, სავალალო შედეგი სახეზეა. საგარეოს, სიღნაღის, დედოფლისწყაროსა და ახმეტის რაიონებში ხორბალი და ქერი 66 ათას ჰექტარზე იყო აღიესილი. ძლიერმა ქარმა 55820 ჰექტარი უმოწყალოდ დაამინა და აქედან 5981 ჰექტარი 90-100 პროცენტით გაანადგურა. თუ საკუთარი პური და ღვინო გვიწვინდა, დაუყოვნებლივ უნდა ადვილდინოთ „მწვანე კლდები“, რომ გაბერვებული მინდვრების რაოდენობა შემცირდეს, თორემ, პური ჩვენი არსობის საძებნელი გაგვიხდება. ერთი სიტყვით, სოფელს მიუხედავად, მერწყუნეთი, სიღარბის და ძლიერის გასაღები იქ იხატება...

ამასთან, ჩვენი ღმერთი ქართულ მინდვრებსა და ხეობებს არ გაწარავს, არ მოუღლის მას ცის ნაშბ, ხარის ქელსა და მუშის მარჯვენას... და ამ მოსაზრებებზე გვასკრებოდა, რომელსაც ახლა ჩემი მამულსკენ მივყავარ, შინამდე მშვიდობით ჩამამთავრებინებს.

როლანდ ბასილაშვილი.

ცხმრის ფარების სიმრავლი განთქმული იყვნენ ყაზბეგის, ახმეტის, დუშეთის, დედოფლისწყაროს, სიღნაღის და სხვა რაიონები. ახლა, სამხრეთ-დასავლეთი, შვიხელდა ცხვარ-მეცხვარე. არადა, რა ძვირად ფასობს ცხვრის ყველი, მატყლი, სორცა... სხვათაშორის, ყველამ

შვიძლება არც იცოდეს, რომ ცხვრის ტყავისგან ჩვენი წინაპრები ხანურ ტრიატს აწარმოებდნენ. თურმე, ერთი სახარების გადაწვანა ათასწლიანი ცხვრის ფარა სჭირდებოდა. მეცხვარეებს სადაგი, სადოლე ამინდი უდგამი ზამთრის სიძვრებზე. ისინი, სულ მალე,

ამ პატარა ბატკნებს ფარაში გაურევინ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში მიხვედნენ. ნოცირ საძოვარზე დაპურებულნი ბატკნები წლის ბოლოს შინ ცხვრებად დაბრუნდებიან. იმრავლოს ცხვარ-მეცხვარე მთავრად ილაღებებულ

რეზორმა

საპარტიკულარო საკრედიტო კავშირების განვითარება მსოფლიო ბანკის და IFAD-ის პროექტით დაიწყო. მის დაფინანსებაში ევროკავშირებიც ჩაერთო. პროექტი სოფლის მეურნეობის დარგების ჩამოყალიბება-განვითარებას ითვალისწინებს.

დასავლეთის კომპეტენტურმა პირებმა ეს საქმიანობა მოქმედი სოფლის მეურნეობის ჩარჩოებში მოაქციეს. „მეწარმეთა შესახებ“ კანონში შევიდა ცვლილებები და დამატებით, სადაც კოოპერატივების მუშაობის ერთ-ერთ ფორმად საკრედიტო კავშირები განისაზღვრა.

ბუნდ არსებობას, თანაც, პარალელურად, საკანონმდებლო ბაზისაც მიხედვით, რადგან იგი სრულყოფილი არ იყო... არადა, ყველას კარგად გვახსოვს, რა „ზარ-ზეობით“ იქმნებოდა სოფლად საკრედიტო კავშირები, თუ მათი არსებობისთვის მყარ საფუძველი და სრულყოფილი საკანონმდებლო ბაზა არ არსებობდა, რადგან დასაწყისშივე არ განვითარდნენ? კანონმდებლობა პროექტის მიღების დღემდე იქმნებოდა, მაგრამ,

რად გეშაობათ დარჩენილ 75 კავშირში, მათგან 15 წარმატებულია და არანაირი დაგვიანება არა აქვთ. 24-ის მიმართ კი, ალბათ, საქმე აღიძვრება. ახლა კონკურსი გამოცხადდა, სადაც თანხა იურდიულმა სამსახურმა მიიღო მონაწილეობა, ამ საქმეს ისინი საკუთარ თავზე აიღებენ და სამოქალაქო კოდექსის თანახმად, ყველა შევადგე საკუთარი ქონებით აივსოს პასუხს. საკრედიტო კავშირებს უფრო რომელ რევიზიებში გაამართლეს?

რწმობის გარდა, სასტუმროს ბიზნესითაც არიან დაკავებული, რაც საკმაოდ მომგებიანია. ამბობენ, შიგნითი საკრედიტო კავშირის წარმატებლობა იმანაკ განაპირობებს, რომ მათი მენეჯერები საკუთარი წევრების ნაყელად, სესხს სხვა მოქალაქეებზე გასწვრივ, რთა თქმა უნდა, მაღალი პროცენტით. საჩუქაროდ, გურის სამ და კახეთის ერთ საკრედიტო კავშირში ასეთი ფაქტობა იყო, რამაც სისხლის სამართლის საქმე აღიძრა. შემდეგ რა მოხდა, არ ვიცი.

აქვე მოხდა... ჩვენი რედაქცია რამდენიმე დღის განმავლობაზე საკრედიტო კავშირების ბილი. ადგილზე გაუყენით მათ უმრავლესობას, სათანადო წერილები და ინტერვიუები გამოუქვეყნეთ, რომლებზეც ძირითადად კავშირების ის პრობლემები წარმოთქვამნენ, მათ ყოფნა-არყოფნას რომ ახსოვდა.

აქედან რედაქციის კოოპერატივის კანონით რეგისტრირდებოდა და დიკონომის სასამართლო გასცემდა, ახლა კი ეს უწყვეტია ეროვნულ ბანკს და ეკსპრსს. ვისაც რეგისტრაციის სურვილი ექნება, ეროვნულ ბანკში შექმნილ განყოფილებაში უნდა მიმართოს შესაბამისი დოკუმენტაციით.

ხომ უნდა ყოფილიყო საფუძველი იმისთვის, რომ იგი დახვეწილიყო. მანძი, კოოპერატივის კანონით ვხვდებით ვანქლორით, ახლა კი სახელმწიფო ორგანო გამოიწვია, რომელიც მათ მეცხველებს და რეგულირებს გაუქვებს, ამიტომ კანონიც შესაბამისი უნდა იყოს, რომ გარკვეული ნორმატივები და ჩარხები შეიქმნას.

რადგან გვსახლება ითქმის ყველა რევიზიში, ძირითადად კი აჭარაში, გურიაში, ქართლში, კახეთში და სამეგრელოში. ერთადერთი სხვათაშორის, სადაც საკრედიტო კავშირი არ შექმნილა, ჩემი აზრით, ეს, ალბათ, სვანური მერგალიტის ბრალად, იქ ოჯახურ-კახურნი ფსიქოლოგია ებოს დონეზე ვერ გახდა.

ამის იმედს თუნდც ის წარმატებული 15 საკრედიტო კავშირი ვგაბობ, წვდამ რომ ვახსენებ, ყველაფერს ვაკეთებთ მათ შესახარ-ჩვენებლად, გაზაფხულადან, ალბათ, კრედიტს გაეცხადებინათ. ჩვენი პროექტი 2004 წლამდე გათვალისწინებული და ალბათ, კიდევ ხუთი წლისთვის გაგრძელდება. ათი წლის შემდეგ კი, დარწმუნებული ვარ, ისინი ისე გაბლადირდებიან, რომ ღირსი ორგანიზაციების დახმარება აღარ დასჭირდებათ და საკუთარი ფინანსებით იარსებებენ, რაც, ბუნებრივია, ჩვენი საბოლოო მიზანია.

ახლანდელი ჩვენი ცნობილი გავსა, რომ პრობლემის გამოსაწორებლად საკრედიტო კავშირები იმუშავენ არაბანკს კო-სადავითიანი და წესდებულების შესახებ შექმნილი კანონის მიხედვით... ამ საკონსტრუქციული ვიზიონი სოფლად საკრედიტო კავშირების განვითარების ცენტრის თავმჯდომარის ბაგონ თემურ კუარაყას. პროექტს ვაქტივობა, საკრედიტო კავშირების საქმიანობა აუცილებლად მიკონსტრუქციული ჩარხითაა რომ შექმნილიყო, სახვეუ აუცილებელი იყო მაკონტროლებული. საპრობლემული სტრუქტურის შემოღება - ამბობს ბაგონი თემური, - ამიტომ მოხდა ცვლილებები ეროვნული ბანკის ორგანულ კანონში, რის შემდეგაც საქართველოს

საკრედიტო კავშირებს დიკონომია ავტომატურად გაუგრძელებოდა? ძველი დიკონომია არცერთი კავშირის აღარ ექნება არსებობის საფუძველად, მათ სამ თვეზე უნდა მოახსრონ ხელახალი რეგისტრაცია. რაც შეეხება ახალი საკრედიტო კავშირების შექმნას, ფინანსების უქონლობის გამო ეს პროცესი, უკვე ერთი წელია, შევარჩურე. ამასთან, უკვე ორი წელია დამატებითი სესხები აღარ გვეძლევა და შიგნითი საკრედიტო კავშირის გაუქმებას ამ მიზეზითაც ხსნაან. გეგმიზნებით, ერთ-ერთი მიზეზი ესეც არის, რადგან 2000 წლის მიხედვით აღიწერა ორგანო ორგანიზაციებიდან დაფინანსება შეწყდა, სესხის განახლებამდე გადაწყვიტეთ ეს შეიძლება. საკრედიტო კავშირების მიზანობაზე, რომელ კავშირები შეძლე-

საქრედიტო კავშირების წარმატებლობის მთავარი მიზეზი რა იყო? ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი, ალბათ ისიც არის, რომ კრედიტი ითხოვარ ნაკლები გაცივით, ვიდრე გათვალისწინებული იყო. სიტუაცია კიდევ უფრო დაძვინდა სტაქტამ კახეთის და ქართლში. დამუშავების, რომ საკრედიტო კავშირების არსებობა დღე რისიკის არის დაკავშირებული, რადგან გვსახლება ვაღის დაზარება მხოლოდ საკუთარი მერგალიტის ხარჯზე უხდება. მანძი გავრცელებული საკრედიტო კავშირებიდან ვალის ამოღება რა ფორმით მოხდება? დღეს საქართველოში 254 საკრედიტო კავშირია, აქედან 119 ჩვენი პროექტით დაფინანსდა. ინტენსი-

სადავითიო კოლეგია: როლანდ ბასილაშვილი (რედაქტორი), ნაზი იხვანიშვილი, ვივი მალიძე (ტექნიკური რედაქტორი), სპარტაკ შოგუაძე, ლიი ჭიღლაძე.

ლელა განაპილიძე.

